

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 473/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Матковић Стефановић и Тајјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца ТРИГЛАВ ОСИГУРАЊЕ а.д.о. Београд, чији су пуномоћници Немања Васиљевић и Радоје Малићан, адвокати у ..., против туженог ТРАНСПОРТ И ТРГОВИНА МАЦКО ДОО Опаца, чији је пуномоћник Душица Грба, адвокат у ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1436/20 од 08.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 1436/20 од 08.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 5268/2014 од 26.04.2016. године, у ставу првом изреке, одбијен је приговор месне ненадлежности. У ставу другом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 3.726.521,31 динара са законском затезном каматом од 26.04.2016. године до исплате, а у ставу трећем одбијен је тужбени захтев у делу да се обавезе тужени да тужиоцу на досуђени износ исплати законску затезну камату од 27.02.2013. године до 26.04.2016. године. У ставу четвртном, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 319.368,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 1436/20 од 08.04.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима II и IV изреке, а усвојена жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда у ставу III изреке, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца у делу који се односи на законску затезну камату и обавезан тужени да тужиоцу на износ од 3.726.521,31 динара плати законску затезну камату од 27.02.2013. године до 26.04.2016. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, због погрешне примене материјалног права и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

У одговору на ревизију тужилац је предложио да се ревизија одбаци као недозвољена.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 24.07.2014. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 3.726.521,31 динара, што представља динарску противвредност од 31.921,16 ЕУР на дан подношења тужбе. Према одредби члана 28. Закона о парничном поступку, ако је за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док камате као споредна тражења се не узимају у обзир ако не чине главни захтев,

Вредност предмета спора правноснажне другостепене одлуке која се побија ревизијом је испод законом прописаног ревизијског цензуса. То је разлог због којег ревизија туженог није дозвољена. При том, нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија дозвољена када другостепени суд преиначи првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака, јер се то односи на главне захтеве, а у конкретном случају је преиначена одлука у делу за законску затезну камату, која представља споредно потраживање.

Због наведеног је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић